

PONISZCZYĆ (7) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (*tak w po-*).

fut [2 sg poniszczysz.] ◇ 3 sg poniszczy (3). ◇ *praet* 3 sg *m* poniszczył (1). *n* poniszczyło (1). ◇ *impers praet* było poniszcz(o)no (1). ◇ *part praet act* poniszczywszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Sprawić, żeby nie było; zlikwidować, unicestwić (zwykle o wielu); *consumere PolAnt* [kogo, co] (7) : Oto ona [latorośka winna] podana iest aby była spalona ogniem/ ogień poniszczył obadwa końce iey/ á środek iey zgorzał *BibRadz Ez* 15/3; [a to, co się rodzi, Raz śmiercią przyrodzoną z tego świata schodzi; Ziemia kości poniszczy, a robacy ciało *PismaPolit* 14; będzie ładził Bog sprawiedliwe/ [...] y lud pokarze/ dotąd áże poniszczy gromadę krzywdę czyniącą *GilPos* 138].

a. *Zgładzić* (3) :

α. *O ludziach* (3) : A ieliże wżgárdzicie łowá moie/ y głód y miecz poniszczy was. *RejAp* 59.

W połączeniach szeregowych (2): *RejPos* A4v; [za *Roboama*] y kościoł/ y škárby kościelne/ y łtolice ony kósztowne krolewskie/ y ludzi niewinne tak było łrodze popłowano/ poniszczono/ á pomordowano/ że łtrách o tym y piłác y włpominác. *RejZwierc* 258.

β. [O insektach: Albo weźmi ładłá wieprzowego z Trtęcią zmiełzawłzy á oná málściá námázuy/ włzylłtki [pluskwy] poniszczyłz. *SienHerb* 579a.]

b. *Spustoszyć* (o terytorium) (2) : Miecz łię werwie do miałł ich [*Izraela*]/ á poniszczy włł ich dla rad ich [et consumet villas eius, et comedet propter consilia eius]. *BibRadz Os* 11/6; *MycPrz* I B.

c. *Zniweczyć* (o potędze) (1) :

W połączeniu szeregowym (1): zellę tobye taki naród/ ktory łie tylko pocłnie ze krwy ł s pokolenia łámey białey głowy. A to plemię/ á to pokolenie potrze/ potłoczy/ y poniszczy/ á w niwecz obroci moc łę thego łprzełwłniká łwoiego [szatana] *RejPos* 270v.

Synonimy: »wniwecz obrocił«; **a.** *wygładzić, wygubić, wytracić, zgładzić, zgubić*; **b.** *spustoszyć*.

Formacje współrdzenne cf NISZCZYĆ.

Cf **PONISZCZENIE, PONISZCZON**